

CONCEPTE : Cessió de droga tòxica

Rotlle núm. 14/06

Causa núm. 138-4/05

Sentència núm. 19-06

Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Marie CONTE

Yves PICOD

Andorra la Vella, a vint-i-dos de juny de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat pel Magfc. Ministeri Fiscal contra la sentència de data 23 de març de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delicte de cessió de droga tòxica cocaïna. Sent part recorreguda Kaddour B., pres per aquesta causa, defensat pel Lletrat Sr. Josep R.B. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 23 de març de 2006, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que, hem de condemnar i condemnem al processat Kaddour B., com a responsable en concepte d'autor, d'un delict major continuat de cessió de droga tòxica cocaïna, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de TRES ANYS DE PRESÓ, dels quals DOS ANYS FERMS i la RESTA CONDICIONAL, MULTA en la quantitat de MIL DOS-CENTS EUROS (1.200€) així com al pagament de les despeses processals causades."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: "que, durant un any, entre el mes de juny de 2003 i el mes de juny de 2004, el processat Kaddour B., àlies "Antonio", amb antecedents penals, no computables per raó de la present causa, vengué en un mínim d'un cop per setmana producte estupefaent cocaïna a Joan Lluís P.S. definitivament condemnat en el marc de la causa núm. TC-182bis-1/04, a raó d'entre un i nou grams en cada ocasió, pel preu de 60 o 70 Euros el gram, ja fos pel consum de Joan Lluís P.S., ja fos utilitzant a aquest com a intermediari, amb varies persones, per el lliurament i cobrament de la droga, tal com Xavier C.M., Lluís Miquel G.M. i Francesc B.. Per realitzar aquestes transaccions, la intermediació d'en Joan Lluís P.S. es realitzava sigui amb contacte directe i físic amb aquest darrer, sigui amb trucades telefòniques.

Tanmateix, el processat Kaddour B. vengué quantitats entre 1 a 2 grams de cocaïna durant els mesos de maig i juny de 2004 directament a Lluís Miquel G.M. executorament condemnat també en el marc de la causa núm. TC-182bis-1/04."

III.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal ha interposat recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Corts per considerar que la pena imposada a l'acusat, 3 anys de presó dels quals 2 anys ferms i la resta condicional i multa de 1.200 euros, és irrisòria en relació a la gravetat dels fets provats i manca d'efecte a nivell repressiu i preventiu, atesa la implicació de l'acusat en el tràfic d'estupefaents. Demana el Ministeri Fiscal la revocació parcial de la sentència dictada pel Tribunal de

Corts i la imposició a l'acusat Kaddour B., com autor del delictes major de continuat de venda i cessió de droga tòxica cocaïna de l'article 163 del Codi Penal anterior, a la pena de 4 anys i mig de presó ferma i multa en la quantia de 6.000 euros, i també a l'expulsió definitiva del Principat, pena d'expulsió que fonamenta en el fet que l'acusat no és de nacionalitat andorrana i, malgrat no tenir antecedents penals computables per raó de la present causa, sí que és multi reincident en la comissió de fets delictius, ni és un exemple d'estabilitat laboral, tal i com es desprèn dels informes tramesos pel Servei de Policia.

IV.-RESULTANT: que en el present recurs ha comparegut la Defensa de l'acusat Kaddour B., oposant-se al recurs i demanant la confirmació de la sentència apel·lada per considerar que la pena imposada pel Tribunal de Corts és ajustada als fets declarats provats, entenent que no procedeix la expulsió del seu defensat perquè, tot i no tenir la nacionalitat andorrana, té dos fills andorrans per la qual cosa l'expulsió aniria en contra del dret de família.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que el Ministeri Fiscal impugna la sentència pel que fa a la pena imposada pel Tribunal de Corts, considerant-la que no s'ajusta a la gravetat dels fets declarats provats. En els fets declarats provats es diu que l'acusat ha venut o facilitat droga tòxica, concretament cocaïna, a tercers en la època compresa entre el mes de juny de 2003 i el mes de juny de 2004, a raó d'un mínim d'un cop per setmana i entre un i nou grams en cadascuna de les ocasions, i se'l condemna com autor d'un delictes major continuat de cessió de droga tòxica de l'article 163 del anterior Codi Penal, a la pena de tres anys de presó dels quals dos anys ferms i la resta condicional i multa en quantia de 1.200 euros.

La pena de presó imposada pel Tribunal de Corts, en aplicació del seu lliure arbitri, és pena que està dins dels límits establerts en la llei, doncs el delictes de l'article 163 tenia assenyalada pena de presó de fins a cinc anys. I és sabut que l'arbitri judicial en la determinació de l'extensió de la pena correspon al Tribunal que jutja els fets en la primera instància doncs té la

immediació pròpia d'aquest primer grau de jurisdicció, la qual cosa li permet abastar un coneixement directe i personal dels fets i de l'acusat que és necessari per imposar la pena proporcionada a la naturalesa, la gravetat del delictes comès i la personalitat de l'acusat. Això, però, de cap manera suposa que les penes imposades no siguin susceptibles d'ésser revisades en seu del recurs d'apel·lació, però aquesta facultat de revisió hauria d'exercir-se de manera molt excepcional, salvat naturalment els casos en que la pena imposada estigués fora de la previsió legal, sigui per la seva naturalesa, sigui per la seva extensió.

Com ja s'ha dit, en el cas d'autes la pena imposada pel Tribunal de Corts està dins dels límits establerts per l'article 163 de l'anterior Codi Penal. Però, com assenyala el Ministeri Fiscal, tot i que l'acusat no té antecedents penals computables a efectes de reincidència, consten en la causa sis condemnes en els darrers cinc anys, per un delictes major d'amenaça i per diversos delictes menors. Concretament les condemnes son de data 7 de juliol de 2005, 23 de setembre de 2004, 18 de febrer de 2004, 19 de gener de 2004, 13 de novembre de 2003 i 21 de març de 2002, a més a més d'altres tres condemnes més antigues, de 27 de maig de 1993, 15 d'abril de 1997 i 15 d'octubre de 1998, totes tres per delictes menors. L'existència d'aquests nombrosos antecedents penals, tot i no poder sortir l'efecte d'aplicar la circumstància agreujant de reincidència, atesa la nova redacció donada a dita agreujant en l'article 22.8 del nou Codi Penal, no pot passar desapercebuda ni ha de ser absolutament inefectiva. Per això, atenent a la finalitat de prevenció especial i general de la pena, es considera adient estimar parcialment el recurs del Ministeri Fiscal en el sentit d'imposar a l'acusat la pena de tres anys de presó tota ella ferma, mantenint-se la pena de multa en la quantia imposada pel Tribunal de Corts, per quan la pena demanada pel Ministeri Fiscal no es pot considerar proporcionada al recursos econòmics de l'acusat.

II.-CONSIDERANT: que pel que fa a la pena d'expulsió definitiva del Principat, pena que també fou demanada pel Ministeri Fiscal en la primera instància, pretensió que no fou acollida pel Tribunal de Corts, procedeix desestimar el recurs i confirmar la decisió del Tribunal d'instància, compartint el raonament que conté la sentència apel·lada en el sentit que l'acusat té arrelament familiar al Principat, on conviu amb esposa i dos fills nascuts al Principat. En

aquest cas, la mateixa circumstància d'haver estat condemnat l'acusat per sentència de data 27 de maig de 1993 dictada en la causa M-143-ED/92 revela la seva presència al Principat, si més no des l'any 1992 en que fou incoada dita causa. Per això, tot i la gravetat dels fets, la pena d'expulsió mancaria de justificació pel fet de tenir l'acusat suficient arrelament al País, amb dos fills menors d'edat que també són nascuts al Principat.

III.-CONSIDERANT: que per tot el que s'ha exposat, procedeix la revocació parcial, en el sentit que es dirà, de la sentència apel·lada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 23 de març de 2006 en la causa TC-138-4/05.

2.- Revocar parcialment la sentència dictada pel Tribunal de Corts en el sentit d'imposar a l'acusat la pena de tres anys de presó tota ella ferma, confirmant la resta dels pronunciaments de la sentència apel·lada.

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.